

Renten, og der er derhos den Forskel, at de, der have Renten, have den uden Arbejde, hvorimod det for de andre er Arbejdet. det gælder om, det er af Udbyttet af deres Arbejde, at disse Renter først kræves betalte. Det er arbejdsomme Familier, der rundt omkring sidde i større eller mindre Virksomhed, som under forhaandenværende Konjunkturer se deres Ruin i Møde, og som vel have et Krav paa, at der ogsaa tages Hensyn til deres Ret som ubemidlede og trængende. Men desuden, Agerbruget, Industrien, Høstet, alle disse bærende Erhverv maa jo nødvendigvis tage Følgerne af hele den Omvæltning, som finder Sted i den økonomiske og i den arbejdende Verden, de maa tage Følgerne af, at Konjunkturerne bestandig bære nedad og nedad og gøre det billigere for dem, der købe, at leve, og vanskeligere for dem, der producere, at producere. Naar de nu se Udbyttet af deres Arbejde gaa nedad Aar for Aar, bragt ned langt under den Dittendebel, som der her er Tale om med Hensyn til Nedgang i Renten, saa er det dog rimeligt at sige til de andre, som tage Udbyttet, at de maa bære Vilkaar med de første, og i Særdeleshed kunne de jo gøre dette, da Pengenes stigende Værdi giver dem, naar de købe deres Fornødenheder, rigeligt Ekvivalent for den Nedgang, de maa taale i Renten. Jeg antager, at dette Spørgsmaal maa være et af dem, som først og mest maa beskæftige den højtærede Minister, og jeg haaber, at han maa have Held til at bringe det til Afslutning, til Fordel og til Retfærdighed ikke alene for Agerbruget, men for alle de Erhverv, som ere knyttede til fast Ejendom.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle Punkter i det foreliggende Budget, og jeg maa maaske først henvende mig til den højtærede Jordbrugsminister i Anledning af § 2 i Budgettet. Der er der en meget vigtig Post, som hedder Skov- og Jagtvesenet. Dette Væsen indbringer Staten aarlig i Bruttoindtægt over 1,100,000 Kr., men desværre stiller Forholdet sig saaledes, at Statens Nettoindbytte kun bliver 183,000 Kr. Jeg tør ikke sige, hvor stort Statens Skovareal er, men tager man alt med, antager jeg, det omfatter henimod 130,000 Tdr. Land, og hvis det skulde være rigtigt, vil det sige, at Staten som Udbytte af sit Skovvæsen har omtrent 1½ Kr. pr. Td. Land, hvilket vistnok maa siges at være et meget tarveligt Udbytte. Men jeg skal dog straks indrømme een Ting, og det er, at der er store Arealer, der først ere i deres Orden, og som kræve betydelige Udgifter,

og disse Udgifter paa en Maade til Formuens Forøgelse ved de fremtidige Skove, man saaledes skaber. Det ringe Udbytte kan saaledes ikke tilskrives Forstvejenet alene. Søger man i Anmærkningerne Oplysning om, hvorledes Fordelingen da er, vil man se, at de gamle Skovdistrikter — saa vidt jeg kan finde ud af det — give i Indtægt omtrent 36,000 Kr. Nu foreligger der i Anmærkningerne særdeles fuldige Oplysninger fra Ministeren med Hensyn til Skovbrugets Indtægter og Udgifter, men jeg savner desværre, hvad der vilde kunne have givet et klarere Indblik i de virkelige Forhold, en Oversigt over de forskellige Distrikters Arealer. Jeg antager, at de gamle Skovdistrikter, de, hvor der ikke er Tale om anden Kultur end den aarlige Bedligeholdelseskultur, andrage omtrent 70,000, maaske 80,000 Tdr. Land, vel nærmest omtrent 70,000 Tdr. Hvis man altsaa kun holder sig til dem, indbringe de ca 36,000 Kr. aarligt, men det vil sige, at de ikke give mere end omtrent 5 Kr. pr. Td. Land. Naar man betænker, at disse Skovdistrikter omfatte vort Lands bedste Skovbund og heldigst beliggende Skove, maa det siges at være et sørgeligt Resultat, og hvis de private Skove staa i et lignende Forhold, saa føres herved Bevis for, i hvor høj Grad ogsaa Skovbruget her i Landet tiltrænger Ministerens Assistance til, at komme til at arbejde under bedre Forhold. Vil man søge Grunden til, at vore Statsskove give Statskassen en saa ringe Indtægt, tror jeg ikke, det saa meget ligger i uforholdsmæssig store Udgifter som i den uheldige Maade, det hele er ordnet paa, en Ordning, for hvilken Ministeren jo intet Ansvar har, men hvorpaa jeg kunde ønske at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed. For det første skal jeg henvise til Lønningerne, de udgøre omtrent 140,000 Kr. Men det kan ikke siges, at vore Forstembedsmænd ere højt lønede, saa der vil vist næppe være Grund til Indskrænkninger der. Der foreligger jo endog et Forslag om forøget Lønning for Skovridere, og henført til den overordentlig ringe Lønning, de have, haaber jeg, at dette lille Lovforslag maa føres igennem. Derimod er der andre Udgifter, som vistnok maa kunne begrænses, idet jeg dog bemærker, at et bedre finansielt Resultat særlig vistnok maa søges ved forøgede Indtægter. Enkelte af Udgifterne forekomme mig dog temmelig uforholdsmæssige. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at Kultur- og Planteeskolearbejder ere anslaaede til 216,000 Kr., Salgsudgifterne til 67—68,000 Kr., Bygningsud-